İmkanları kısıtlı gençlerle çalışmak

Bu bölüm Vision ve Animavision video okulunda özel bir bölümdür. Amacı, farklı ülkelerden farklı gençlik çalışanlarının deneyimlerini ve daha az fırsatı olan gençleri gençlik çalışmasına nasıl dahil edeceklerine dair iyi uygulamalarını paylaştıkları hikayeleri toplamak ve paylaşmaktır. Bu bölüm çoğunlukla gençlerle yapılan multimedya projelerinden hikayeler içerir, ancak bir gençlik çalışanıysanız veya gençlik çalışmasıyla ilgileniyorsanız, yine de farklı gençlik çalışması uygulamalarına bir göz atabilir ve deneyimlerden ve fikirlerden yararlanabilirsiniz.

Hikayelerin size ilham vereceğini umuyoruz ve işinizde sunulan yöntemleri kullanmakta tamamen özgürsünüz.

İmkanı Az Olan Gençleri Animasyon Vasıtasıyla Motive Etme ve Bazı Tavsiyeler

Ramazan DERİN, Türkiye

Ben bir öğretmenim ve kariyerim on üç yıl önce başladı. Şimdiye kadar farklı şehirlerde farklı okullarda çalıştım. Meslek hayatımın başında ortaokul ve ilkokullarda çalıştım ve öğrencilerimin çoğu 14 yaşından küçüktü. Ancak daha sonra 2014 yılında Balıkesir Valiliği Proje Ofisinde çalışmaya başladım. Orada 3 yıl çalıştım. Bu 3 yıl boyunca ofis farklı konularda projeler yaptı. Bir de gençlikle ilgili projeler yaptık. Bu projeler; Sorgulayarak Girişimciliğinizi Keşfedin ve Gençlik Mecliste. Bazen de bazı gençlik projelerinde ve gençlik çalışanı eğitimlerinde yer aldım. Bu projeler; Scene for Unity and Be Social! Be Entrepreneur! Dolayısıyla bu dönem benim için gençlik ve gençlik projeleri ile ilk temas oldu diyebilirim. Kısacası yedi yıldır hem okulda hem de projelerde gençlerle çalışıyorum.

Edremit'te yaşamaktayım ve 2018'de bu şehre taşındım. Ege Denizi kıyısında olduğu için Türkiye'nin batısındaki popüler turistik şehirlerden biridir. Ayrıca doğal güzellikleri de vardır. Bu nedenlerden dolayı şehir, turizm, yaşam ve çalışma için çok sayıda insanı kendine çekmektedir. Yaz aylarında turizm nedeniyle nüfus çok artmakta, bu nedenle şehir insanlara birçok iş fırsatı sunmaktadır. Bunun yanında emekliler bu şehirde yaşamayı ve buraya taşınmayı tercih etmektedir. Bunların dışında Edremit'e yakın büyük şehirlerde çalışan ve yaşayan bazı insanlar daha küçük, daha sessiz ve daha doğal bir şehirde yaşamak istedikleri için buraya taşınmaktadırlar. Kentte yaşamak ve taşınmak isteyen tüm bu insanlar bölgede konut talebini artırmaktadır ve bu nedenle Edremit'te inşaat sektörü çok yoğundur. Dolayısıyla sektörün çok sayıda işçiye ihtiyacı var. Ve yine birçok insan şehre çalışmak ve aileleriyle birlikte yaşamak için gelmektedir. Bu faktörlerin bir sonucu olarak, şehirde yaşayan insanlar farklı sosyal ve ekonomik geçmişlere sahiptir. Şehirde ülkenin her yerinden gelen insanlar yaşamaktadır.

Okulumuz şehrin turistik semtlerinden biri olan Akçay'da bulunmaktadır. Ve okulumuzun bulunduğu bölgede aileleri ve boşanmış aileleri olan çok sayıda inşaat işçisi var. Ayrıca genellikle dezavantajlı olan farklı mahallelerden öğrenciler de okulumuza okumak için gelmektedir. Sosyal, ekonomik durumları ve aileleri nedeniyle sınav puanları da daha iyi bir lisede okumak için yeterli değildir. Türkiye'de ortaokulun sonunda öğrenciler iyi bir lisede okuyabilmek için sınava girerler. Ve okulumuzun öğrencileri o sınavı geçemeyen öğrencilerdir. Ve ortaokuldaki not ortalamalarının çoğu düşük. Bunlar da bize, öğrencilerimizin daha okulumuza gelmeden önceki eğitim hayatlarında yaşadıkları problemlerin ve bir şeylerin ters gittiğinin göstergesidir.

Babası inşaat sektöründe çalışan çok sayıda öğrencimiz var. Ve ailelerinin ekonomik, sosyal ve eğitim düzeyi düşüktür. Çoğu daha iyi bir yaşam için kırsal alanlardan veya Türkiye'nin doğusundan Edremit'e göç ediyor. Ve tüm bu insanların farklı kültürel geçmişleri var ve bazen topluma uyum sağlamakta zorlanmaktadır. Bir diğer sorun ise anne ve babası boşanmış önemli sayıda öğrencimizin olmasıdır. Ve ne yazık ki bu öğrencilerin bir kısmı hem babası hem de annesi velayetini almayı reddettiği için akrabalarının evlerinde yaşamak zorunda kalmaktadır. Belki ebeveynler bunu birbirlerinden nefret ettikleri ve birbirlerini cezalandırmaya çalıştıkları için yapıyorlar. Ama sonunda her şey çocukların başına geliyor. Artık kendi odanız, eviniz ve ailenizin olmadığını ve ne olursa olsun başka bir yerde yaşamak zorunda olduğunuzu hayal edin! Ayrıca anne-babası boşanmış olan öğrenciler, anne-babaları ile sağlıklı ve düzenli iletişim kuramadıkları için kendilerini genellikle yalnız ya da içe kapanık ve utangaç hissetmektedirler. Bazen tam tersine saldırgan bir ruh hali içindedirler. Pandemi döneminde bu öğrenciler daha da yalnız kaldılar ve bu süreçten olumsuz etkilendiler. Yine boşanmış ailelerin çocuklarına gerektiği gibi bakmadıkları ve onları sadece cep telefonu, tablet bilgisayar gibi teknolojik araçlarla meşgul ettikleri için bu öğrencilerin motor becerileri (kesme, yapıştırma, bir şeyler şekillendirme) yeterince gelişmemiştir. Ayrıca öğrencilerimizde genel olarak bir motivasyon eksikliği olduğunu gözlemliyoruz.

Ne derslere ne de ders dışı etkinliklere çok hevesli değiller. Ya çok sabırsızlar ya da hiçbir şey yapmak istemiyorlar. Görüldüğü gibi öğrencilerimizin çoğu dezavantajlı olarak değerlendirilebilir ve çoğu olması gerekenden daha fazla sorun yaşamaktadır. Yaşıtlarına göre daha az imkânlara sahiptirler. Ve bu nedenlerden dolayı, bu öğrencilere sosyal içermelerini teşvik ederek ve eşit şans vermeye çalışarak yardımcı olmaya çalışıyoruz.

2018yılındanberibuokuldavebölgede/mahalledegörevyapmaktayımveçeşitli projelerle yukarıda bahsettiğim problemlerde öğrencilerimize ve diğer tüm öğrencilere yardımcı olmaya çalışıyorum. Bu projeler genellikle Erasmus+ projeleridir. Bu projeler sayesinde öğrencilerimiz birçok etkinliğe katılarak daha sosyalleşip bir gruba dâhil olabiliyorlar. Bazen notları kötü olan öğrenciler bu proje etkinliklerine katılarak bir şeyler başarma ve takdir edilme duygusunu yaşayabilirler. Bu onları gelecek için daha çok motive ediyor. Okulumuzda bir okul ortaklığı ve bir gençlik projesi yürütüyoruz.

Gençlik projemiz Animavision sayesinde imkânları kısıtlı öğrencilerimize sosyalleşme ve kendilerini farklı bir şekilde ifade etme fırsatı sunabiliyoruz. Projede öğrencilerle fotoğraf çekerek ve stop-motion tekniğini kullanarak animasyon filmler ve videolar yapıyoruz. Daha önce fotoğraf çekmeye kişisel bir ilgim vardı ve bu konuda bazı temel bilgileri edinmiştim. Bu proje sayesinde deneyimlerimi kullanma şansım oldu. Tabii daha önce stop-motion animasyon yapmadığım için birçok yeni bilgi ve tecrübe kazandım. Özellikle dezavantajlı öğrencilerimizle yaptığımız atölye çalışmalarında onların motivasyonlarını nasıl artırabileceğimiz ve eksik noktalarını nasıl giderebileceğimiz konusunda deneyim kazandık.

Örneğin, kesme ve yapıştırma gibi motor becerileri zayıf olan öğrencilere animasyon filminde kullanılacak sahneyi ve karakterleri hazırlamaları için görev verdik ve çalışmalarını takdir ettik. Motivasyonlarını artırmak için çok uzun çalışma saatleri yerine daha sık ara vererek çalıştık. Bu molalar sırasında sakin müzikler çalınabilir ve çay, kahve gibi içecekler ve küçük atıştırmalıkların tadını çıkarabilirsiniz. Bunlar kendilerini rahat bir ortamda hissetmelerine yardımcı olacaktır. Aynı zamanda çalışma ortamını motivasyonları için rahat ve ilginç hale getirmeye yardımcı olur.

Zaman zaman farklı ortamlarda çalışmak da gençlerin motivasyonunu olumlu yönde etkiliyor. Çektikleri stop-motion animasyonların bazı platformlarda (youtube, facebook, instagram vb.) paylaşılarak bu videoların arkadaşlarına, ailelerine ve proje ortaklarına gösterileceğini unutmayın. Bu aynı zamanda onları motive ediyor çünkü günümüz gençleri sosyal medyada bunun gibi içerikler oluşturmaya ve paylaşmaya önem vermektedirler.

Gençlerle film yapım teknikleri

Sertan
AY, Türkiye

42 yaşındayım ve yaklaşık 19 yıldır öğretmen olarak çalışıyorum. İş ve rutin hayatımda gençlerle her zaman iletişim halindeyim. Sadece okulda değil, okul hayatı dışında da birçok gençlik faaliyetinde bulundum. Hep liselerde çalıştım. Çeşitli gençlik derneklerinde projeler ve çalışmalar üzerinde aktif olarak çalışıyorum.

Türkiye'nin batısındaki Edremit'te yaşıyoruz. Bölgemiz doğal güzellikler, ekonomik ve sosyal yaşam açısından oldukça zengindir. Bu özelliklerinden dolayı çok fazla göç almaktadır. Bölgemize farklı kültürlerden insanlar yaşamak için geliyor. Turizm amaçlı olarak yaz aylarında büyük bir insan kalabalığı vardır. Bu insan yoğunluğu birçok sorunu da beraberinde getiriyor. Gençlerle ilgili sorunları şöyle özetlersem:

*Birçok genç Türkiye'nin doğusundan geldiği için bölgemize uyum sağlayamayabilmektedir.

*Ekonomik sıkıntılar yaşayan çok sayıda genç var.

*Son yıllarda Afgan ve Suriyeli gençler gelmeye başladı.

*Bölgemizde çok sayıda Roman vatandaş bulunmaktadır.

* Aileden boşanmış çok sayıda çocuk var ve dedesi ile birlikte yaşayan öğrenciler de var.

Doğudan bölgemize gelen gençlerin ilk şikâyet ettiği şey arkadaş bulamamak. Buna pandemi sorunlarının etkilerini de eklersek ciddi bir toplumsal yalnızlık var. Ayrıca boşanmış ailelerin çocukları da özgüven eksikliği yaşamaktadır. Bu çocuklar gruplara dâhil olmayı zor buluyor. Bir lisede çalışıyorum. Öğrencilerimizin tüm durumlarını ve sorunlarını E-Okul sistemi üzerinden takip edebiliyoruz. Danışmanlık hizmeti de öğrencilerin sorunları hakkında bize bilgi verir.

Okulumuzda öğrenci proje grupları oluşturduk. Bazı dezavantajlı durumda olan öğrencilerimizi bu gruplara davet ediyoruz. Proje gruplarına davet ettiğimiz öğrenciler önce tereddüt etseler de daha sonra gruplara uyum sağlamakta sorun yaşamadılar, bu rahat ve eğlenceli ortamda mutlular. Bu öğrenciler için de velilerden resmi izin alıyoruz.

Öğrencilerle birlikte belirlediğimiz konularda stop-motion videolar çekiyoruz. Projemiz videolarla ilgili ve projede yabancı ortaklar var bu da öğrencilerimizin ilgisini artırıyor. Öğrenciler sosyal bir gruba dâhil olma ve arkadaşlarıyla birlikte çalışma fırsatı buluyor ve bu da onları çok mutlu ediyor. Öğrencilerimizin kendi başlarına böyle bir ortam oluşturmaları mümkün değildir. Okulumuzun kendi kaynaklarıyla böyle bir çalışma yapmak çok zor. Ancak proje ile öğrenciler çalışmalara çok daha kolay katılabiliyorlar.

Edremit Bölgesi, Türkiye'de birçok farklı sorunla karşı karşıya kalan ve nüfus artışının en yüksek olduğu bölgelerden biridir. Bu büyüme ve karmaşa, sosyal hayattaki aile yapılarını da değiştirmekte ve ilişkileri bozmaktadır. Ancak bu kontrolsüz büyümenin yanında kırsal yaşamda oldukça fazladır.

İlçemize bağlı Kazdağları bölgesindeki köylerde yaşayan çok sayıda genç var. Bu köylerden okulumuza öğrenciler gelmektedir. Okulumuzda farklı geçmişlerden ve kültürlerden gençler var. Bölgemizde çok fazla boşanmış ailenin çocuğu var. Bazı sınıflarda bu oran 3'te 1'e kadar çıkıyor. Bu öğrencilere destek olmak ve daha fazla sosyalleşmelerini sağlamak istiyoruz. Ailevi sorunları olan bu öğrenciler okul ve sosyal yaşamda kendilerini eksik hissedebilirler. Olumsuz durumlarını gizlemeye çalışırlar ve yalnızlığa meylederler. Kendimden bahsedecek olursam; Proje yapmayı ve gençlerle çalışmayı seviyorum. 2003 yılından beri lisede çalışıyorum. Bu süre zarfında birçok farklı deneyim kazandım. Yetişkin eğitim kurumlarında kurslar verdim. Bazı gençlik derneklerinde gençlik lideri olarak çalıştım. İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nde proje koordinatörü olarak çalıştım. Onlarca Erasmus+ projesinde yer aldım.

Kendimi sürekli geliştiriyorum, tecrübelerimi ve enerjimi gençlerle paylaşıyorum. Öğretmenliğe başladığımdan beri teknoloji, video ve fotoğrafçılıkla ilgileniyorum. Web tasarımı yapıyorum, bazı web sitelerim var. Boş zamanlarımda kısa film çekmeyi ve kısa film çekmeyi seviyorum. Yıllardır fotoğraf çekiyorum ve arşivliyorum. Daha önce bu projenin ilk adımında yer almıştım. Gençlik derneğimizdeki gençlik gruplarına video tasarımı konusunda eğitimler verdim. Edremit Mahallesi'ni tanıtmak için kullandığım bir sosyal medya sayfam var ve Edremit ile ilgili fotoğraf ve videolar paylaşıyorum. Ayrıca okulumuzun fotoğraf ve videolarını çekiyorum, okulumuzun web sitesini ve sosyal medya hesaplarını düzenleyip işletiyorum.

Bu proje bana birçok farklı teknik ve fikir öğretti. Tüm bu etkinlikleri okulumuzdaki gençlik gruplarımızla birlikte yapıyoruz. Gençler çok talepkarlar. Günümüzde teknolojinin hızla ilerlemesi ve sosyal medyanın gençler arasındaki önemi projemizin önemini artırmaktadır. Video içeriği geniş bir kitleye anında ulaşabilir. Kısa bir video, metin sayfalarından daha etkili olabilir. Gençler video içerik üretmenin önemini biliyorlar, bu yüzden projemizle ilgileniyorlar.

Kırsal alanlardaki gençlere film yapımının tanıtılması

Mia Brunej / Slovenya

Bölgemizdeki gençlerle çalışmaya başlayalı yaklaşık 20 yıl oldu. Önce yerel ilkokullarda çeşitli konularda tartışma gruplarına odaklanan bir STK'da, ardından kısa süre sonra film yapımı öğrenmeme paralel olarak başlayan farklı multimedya projelerinde mentor olarak. Öncelikle geldiğim Posavje bölgesinden biraz daha bahsedeyim. Slovenya'nın doğu kesiminde, 80.000'den fazla nüfusu olmayan, çoğunlukla kırsal güzel bir alandır. İnsanlar çoğunlukla, hiçbirinin nüfusu 8.000'den fazla olmayan birkaç küçük kasabayı çevreleyen kırsal kesimde yaşıyor.

Başkent Ljubljana'dan uzakta yaşamak biraz daha yavaştır ve güzel bir doğada refah sunar, ancak bazen ekonomik ve sosyal olarak daha az avantajlıdır.

Daha az iş var, daha düşük maaşlar ve daha büyük kentsel alanlarda bulabileceğiniz birçok iş burada mevcut değil.

Kendim daha az imkânları olan bir grup gençten geldiğim için – bu tür kırsal bir bölgeden genç bir insan olduğum için çok fazla aktiviteye sahip olmayan ve bazen de geleneksel olmayan faaliyetler için çok fazla anlayışa sahip olmayan bir genç olduğum için – fırsat eksikliğini güçlü bir şekilde yaşadım. Özellikle çok daha

fazlasına sahip olan daha kentsel bölgelerden gelen gençlerle karşılaştırıldığında.

Bu yetenekle ilgili değildi, özel biri olmakla ilgili değildi, beni yaşıtlarımdan geride bırakan sadece fırsat ve bilgi eksikliğiydi.

Neyse ki – zaten yirmili yaşlarımdayken – daha fazla seçeneğe eriştiğimde, onlardan güçlü bir şekilde yararlandım ve ilginç bulduğum alanda profesyonel hayatımı da kurmayı başardım. Ve bu medya prodüksiyonuydu. Bu seçeneğin gençliğimde ufkumda tamamen görünmez olduğunu söylememe izin verin.

Bu kişisel deneyim o kadar güçlüydü ki, hâlâ birçok yönden hayatıma yön veriyor. Meslek hayatımda verdiğim kararlardan ve faaliyetlerden biri de çocukluğuma ve diğer kırsal alanlara farklı projelerle geri dönmek ve bu boşluğu doldurmaya çalışmaktır. Ve kırsal alanlardaki boşluğun hala var olduğuna inanamayacaksınız. Aslında benim gençliğimdekinden çok daha küçük değil, hatta bazen daha da büyük. Bu birçok soruyu gündeme getiriyor. Neden bazı alanlar her düzeyde büyük ölçüde gelişmeyi başardı ve bazıları daha az gelişti? Teknoloji, internet ve çevrimiçi erişilebilirlik yıllar içinde kırsal kesimde de fark yarattı mı?

Tabii ki yarattı diyebilirim. Ancak topluluğun zihniyeti ve seçenekleri, kırsal alanlardaki gençlerin kentsel alanlardaki gençlerle eşit şekilde gelişmesine yardımcı olmak için hala yeterince değişmedi. Hatta bazı bölgelerde seçenekler azaldı. Daha çok topluluk ruhu yükselmeden önce, günümüzde insanlar daha çok kendilerine kalıyor, daha az etkinlik düzenliyor, çocuklara ve gençlere yerel olarak daha az seçenek sunuyor. Bu

nedenle, örneğin çocuklarını ve gençlerini farklı etkinlikler için kentsel alanlara götürmek için maddi seçeneklere veya anlayışa sahip olmayan ailelerde yaşayan birçok kişi, profesyonel yaşamlarında ve boş zaman etkinliklerinde sınırlı kalmaktadır. Peki ya toplu taşıma diyeceksiniz? Ama gençler otobüse binecek yaşta mı! Hemen söyleyeyim, çoğu zaman otobüs yoktur ve varsa, zaten gençken, bilgilerini ve sosyal bağlantılarını erken yaşta oluşturan gruba dâhil olmak çok daha zordur. İster spor kulübü, bilgisayar programcılığı, müzik okulu veya film grubu olsun.

Bu nedenle LIJAmedia organizasyonumuzda gençlere, kırsal alanlara gitmeyi amaç haline getirdik. Yolu neredeyse sıfırdan oymak zorunda kaldık ve bu her zaman kolay olmadı. Ancak oldukça açık fikirli ve misafirperver bazı okullar ve dernekler bulmayı başardık.

Tecrübelerimize dayanarak söyleyebiliriz ki, okullarda size ilk etapta fırsat verecek olan genellikle müdür değildir ve organizasyonlarda kesinlikle başkan değildir. Genellikle işlerle aşırı meşguldürler ve yeni şeylerle uğraşmak için fazla zamanları yoktur.

Ama eğer bir organizasyonla çalışıyorsanız, bir grubu organize edecek, yeri hazırlayacak, gerekirse evrakları halledecek, müdür veya başkanların onayını alacak ve hatta atölyenizi bazı okul projelerine bağlayacak bir öğretmen veya ilgili bir üye varsa, bingoyu vurursunuz.

Böylece bölgemizde (26'dan fazla okul bulunan) yarımdan fazla okulda ders dışı etkinliklerde film atölyeleri ile çoğu kırsal kesimde birçok farklı gence ilk kez fırsat sunmanın yolunu bulduk.

Ve hayatın değiştiğini gördüm. İlgilerini çeken bir şey bulan ve canlanan sıkılmış gençler gördüm. Okul

etkinliklerinde de daha dikkatli olmak, belki de ilk kez bir filmde işbirliği yaptıktan sonra onay almak. Hayat planlarının değiştiğini, daha önce akıllarından bile geçmeyen okullarda eğitime devam etme seçeneklerine karar verdiğini gördüm. Film atölyelerini deneyimlemeye dayalı çalışmalar ve kariyerler bile. Aynı zamanda özgüvenin artması ve büyük şehirlerden gelen gençlerle eşitlik duygusu.

Kırsal alanlara giden bir yol nasıl bulunur?

Deneyimlerimize dayanarak, bu tür görevlerde yardımcı olabilecek bazı yönergeleri paylaşmak istiyorum. İşbirliğine hazır bir okul veya kuruluş bulduğumuzda, her zaman önceden net bir işbirliği anlaşması oluşturmaya çalışırız. İsteklerinizi net bir şekilde iletmeye hatta not almaya çalışıyoruz. Kuruluşumuzda – özellikle projemiz çerçevesinde bir okula ya da derneğe geliyorsak – etkinliklerin katılımcılar için ücretsiz olmasını, katılımcıların fikirlerinin en yüksek önceliğe sahip olmasını, ilgili herkesin katılımının ne olursa olsun olmasını talep ediyoruz. Arka plan çok önemlidir (yetenekli olarak tanınmasa bile vb.). Sunulan etkinliklerin ders dışı olmasını ve yalnızca katılımcıların özgür iradesine ve motivasyonuna dayalı olmasını rica ediyoruz. Ve herkesin eşit ve dâhil olduğunu hissettiği güvenilir ve kapsayıcı bir ortam düzenlemeye çalışıyoruz.

Okullar veya kuruluşlar çoğu zaman gençlik çalışmaları konusunda fazla deneyime sahip değildir. Örneğin gençlik çalışması sektöründe bizler, yaparak öğrenme, akranlar arası öğrenme, kendi kendine araştırma, proje çalışmasına dayalı farklı bir öğrenme yaklaşımı kullanıyoruz… Önden derslere ve notlandırmaya dayalı daha sıkı yapılandırılmış bir okul sistemine kıyasla. Daha geleneksel kuruluşlarla işbirliği yaparsanız, örneğin katı bir hiyerarşik yapıya veya katı doğru ve yanlış kavramlarına sahip olabilirler ve genç katılımcıların kendilerini özgürce ifade etmelerine açık olmazlar. İşbirliğinin kurallarını baştan açıkça belirlerseniz ve onların isteklerine de açık olursanız, birçok yanlış anlaşılmayı önleyebilirsiniz ve bu işbirliğinden en çok gençler faydalanır.

Gençliği temel alan kılavuzların büyük bir kaynağı olan yerel Gençlik çalışmaları üzerine Avrupa tüzüğünü (http://www.movit.si/fileadmin/movit/1MVA/EGL/20190603-egl-charter.pdf) takip eden atölye çalışmaları düzenliyoruz. Gençlik çalışanlarına bu konuyu incelemelerini şiddetle tavsiye ediyoruz.

Bölgenin tamamen yeni bir bölümüne gideceksek, aynı zamanda, içinde bulunduğumuz bölge hakkında kendimizi daha fazla bilgilendirmeye, biraz tarih ve kültürel arka planı, varsa oradaki kültürel organizasyonları ve insanların yaşam biçimini ve halkların yaşam tarzını, alışkanlıklarını incelemeye çalışıyoruz. Bütün bunlar çevreyi ve katılımcıları daha iyi anlamamıza yardımcı oluyor. Bu genellikle yararlıdır, çünkü gençler yaşam tarzlarıyla bağlantılı hikayeler seçerler, bu nedenle de genellikle kırsal yaşam tarzıyla bağlantılı konulara rastlarız.

Doğa, çiftçilik, çiftlik hayvanları ve ekipmanları ve kırsal yaşam tarzı hakkında biraz bilgi sahibi olmak, daha iyi bağlantılar kurmamıza yardımcı olur.

Birçok kırsal alanda birçok genç insan daha az fırsata, daha az deneyime sahiptir, çoğu zaman ekonomik ve sosyal olarak dezavantajlı, onları desteklemeyen veya anlamaya çalışmayan ailelerden gelmektedirler. Dolayısıyla çalışmalarımızda karşılaştığımız tek dezavantaj coğrafi engeller değil. Ayrıca, eşler arası veya başka türden şiddet, yoksulluk, öğrenme güçlüğü, düşük öz saygı, ... Bazen birinin hayatına kolay olmayan, hatta taciz edici bir bakış atıyoruz. Ya da çözülmemiş okul şiddetine rastlarsınız. Nasıl tepki verilir? Ne yapalım? Bu tür durumlar, bir gençlik çalışanının bunlarla nasıl başa çıkacağını bilmesi için çok fazla ek bilgi gerektirir. Organizasyonumuzda bazı küçük durumlarla nasıl başa çıkacağımızı kendimiz öğrendik ama onların bilgimizi aştığı yerlerin farkında olmaya çalışıyoruz ve bu nedenle alanda daha özel konularla ilgilenen ve bu tür katılımcıları – hatta öğretmenleri yönlendiren diğer organizasyonları bulmaya çalışıyoruz. Bazı durumlarla nasıl başa çıkacağını bilmeyenler – dahası.

Gençlik çalışması, yaratıcı ve eğlenceli olmasının yanı sıra büyük bir sorumluluktur. Bu nedenle, yalnızca sunduğumuz çalıştayların teknik yönlerinde değil, aynı zamanda liderlik, dâhil etme ve savunmasız gruplarla çalışma konularında da kendimizi sürekli olarak eğitmeye çalışıyoruz. Ayrıca bölgemizdeki ve bölgesel veya ulusal (ve hatta uluslararası) düzeyde benzer kuruluşlarla bağlantı kurar, fikir ve deneyim alışverişinde bulunur ve kendi başımıza çözemediğimiz durumlara rastladığımızda başka yerlerde yardım ararız. Kişisel olarak imkânları kısıtlı gençlerle çalışmak da bazen beni yerden yere vuruyor ve bazı durumları nasıl çözeceğimi düşünerek saatler geçiriyorum. Ama beni çok zenginleştiriyor ve mesleğimi asla değiştirmem.

Bir mentör olarak benim için de sürekli bir öğrenme yolu olmasına rağmen, çoğu zaman harika kişisel ve yaratıcı sonuçlar ve çok fazla memnuniyet getiriyor.

Genel çerçevenin oluşturulması

Martin KAHLES/Almanya

Benim hakkımda

Benim adım Martin Kahles. Ben kendim, başlangıçta yarıda kalmış iki üniversite diplomasına sahip olduğumdan, üçüncü girişimde ancak bir kültür ve medya eğitimcisi olarak kaderimi bulduğum için, çocukların ve gençlerin kendi ilgi alanlarını keşfetmelerini sağlayan bir eğitim almaları ve erken yaşta güçlü ve zayıf yönlerini öğrenmeleri kişisel olarak büyük bir endişe kaynağımdır.

2008'den beri serbest kültür ve medya eğitimcisi olarak çalışıyorum. 2012'den beri Orta Almanya'daki Saksonya-Anhalt federal eyaletinde çalışıyorum. Eğitim projeleri yürüttüğüm kurumlar öncelikle okulları ve gençlik merkezleri gibi açık çocuk ve genç refahı kurumlarını içermektedir. Bunlar hem kırsal hem de kentsel alanlarda bulunmaktadır. Bir yandan aktif medya çalışması projelerinde, yani medyanın aktif ve yaratıcı üretiminde; Öte yandan, pedagojik profesyonellerin çalışmalarını koordine ediyor ve onlarla yansıma tartışmaları yürütüyorum.

Dezavantaj terimi

Hem kentsel hem de kırsal alanlarda, meslektaşlarım ve ben düzenli olarak daha az fırsatlara sahip sözde gençlerle veya "dezavantajlı" olarak adlandırılan gençlerle karşılaşıyoruz, bu nedenle dezavantajlı durumlar için arka planlar çok farklı olabilir.

Almanya'da kültürel eğitim için büyük bir finansman programında, "eğitimsel dezavantaj" terimi genellikle bu bağlamda kullanılmaktadır. Bu durumda, "ebeveynlerin düşük gelirli veya işsiz olması" veya "ebeveynlerin düşük eğitim düzeyi" kriterlerinden biri ile tanımlanmaktadır. Bu tanıma göre okul bitirme belgesi almayan veya yükseköğretime kabul edilmeyen velilerin eğitim düzeyi düşüktür. Eğitimsel dezavantaj için bu kriterler, fonlara başvurma süreci için kesinlikle iyi bir basitleştirmedir. Ve dezavantajlı çocukları ve gençleri özellikle desteklemenin çok mantıklı olduğunu düşünüyorum.

Yine de – gerçekte – dezavantajın yalnızca ekonomik koşullar veya ebeveynlerin eğitim düzeyi tarafından belirlenemeyeceğini düşünüyorum. Bunun yerine bence psikososyal gelişim ve yetkinlik geliştirme kriterleri de dikkate alınmalıdır.

Örneğin, yüksek gelirli ve iyi eğitimli evlerden gelen çocuklar bile, örneğin çok az sevgi yaşarlarsa, kendileriyle başa çıkmak için iyi bir yol geliştirmezlerse veya kendilerine yüklenen beklentileri karşılamak için ihtiyaçları, güçlü ve zayıf yönlerini öğrenme fırsatı bulamazlarsa, gelişimlerinde önemli sorunlar yaşayabilirler.

Aksine, fiziksel bir engel gerçekten bir dezavantaj olabilir. Bununla birlikte, örneğin çocuk veya genç bununla başa çıkmanın iyi bir yolunu bulmuşsa ve aynı zamanda sevgi dolu bir eğitim alıyorsa, bu kaçınılmaz olmamalıdır. Fiziksel engelliler alanında, bence sorun, genellikle engelliliğin kendisinden çok, engelli insanların psikolojik ve duygusal baskılara yol açabilecek şekilde marjinalleştirilmesidir.

Bu nedenle dezavantaj teriminin çok dikkatli bir şekilde kullanılmasını ve her zaman bireysel duruma bakmanızı rica ediyorum. Belli bir mahalleden gelen ya da göçmenlik gibi bir özelliği olan gençlerin de ön yargılarla karşılaşmaları da çok hızlı olmaktadır. Bundan da kaçınılmalıdır.

Ayrıca, ders dışı projelerin, farklı dezavantajlara sahip çocukları ve/veya gençleri bir araya getirmeyi başarması ve içerme fikrinin ardından dezavantajsız olması her zaman avantajlıdır.

“Dezavantajlı” gençlerle ilk deneyimim

“Dezavantajlı” görünen insanlarla ilk biçimlendirici – yani olumlu anlamda – deneyimim 2016’da oldu. Offener Kanal Dessau ve Bauhaus Museum Dessau ile işbirliği içinde, konuyla ilgili bir haftalık bir stop motion animasyon atölyesi düzenledim. Bir sanat tarihçisi ile birlikte Wassily Kandinsky’nin eseri. O zamanlar, katılımcılar çoğunlukla 13 ila 17 yaşları arasındaki ve hepsi de mülteci geçmişine sahip erkek çocuklardı.

O zaman, dil engeli ancak bir tercüman yardımıyla aşılabilirdi. Tahmin edilebileceği gibi, Bauhaus ve sanatçıları gençler için oldukça soyut konular. Bu nedenle Bauhaus’a erişim, ilk olarak Dessau’daki Masters’ Houses ziyareti yoluyla sağlandı. Daha sonra katılımcılar Wassily Kandinsky’nin eserindeki temel form ve renkleri ele aldılar. O zaman bile, ağırlıklı olarak erkek gençlerin çok güçlü bir harekete ihtiyacı olduğunu fark ettim, bu yüzden animasyon tekniği olarak ilk önce pikselleştirmeyi seçtim. Bunu yapmak için bir oyun alanına gittik ve ilk animasyon filmlerimizi çektik.

Daha sonra cut-out animasyonu ile konsantre çalışmayı başardık. Bauhaus’u veya Wassily Kandinsky’yi içerik olarak temalaştırmak çok zor olduğu için, animasyon filmlerinde en azından Wassily Kandinsky’nin sunduğu temel formları ele alma konusunda anlaştık. Katılımcılar artık anlatmak istedikleri hikâyeyle ilgili bolca ipucuna sahipti. Bu noktada katılımcıların motivasyonunu tehlikeye atmamak için orijinal konsepte göre esnek kalmak önemliydi.

Bu çalıştaya dönüp baktığımda, gençlerin öncelikle dil engeli açısından dezavantajlı olduklarını, ancak bunun dışında göçmen geçmişi olmayan diğer gençler gibi davrandıklarını söyleyebilirim. Bu durumda, bu nedenle, zorluk hedef gruba metodolojik bir uyarlamadan çok, bir tercüman yardımıyla dil engelini aşmaktı.

Eğitim açısından dezavantajlı insanlarla çalışmanın özel özellikleri

Öğrenme yeri ve motivasyon

Ders dışı eğitim sağlayıcısı olarak, kendi kurumumuzda, diğer ders dışı öğrenme yerlerinde ve okullarda projelerimizle aktifiz. Öğrenim yeri ne olursa olsun, her zaman müfredattan kaynaklanmayan kendi yöntem ve yaklaşımlarımızı takip ederiz.

Okullarda, meslektaşlarım ve ben, tanıdık okul binasının ve sınıfın projelerimiz için sorunlu bir öğrenme yeri olabileceğini sık sık yaşıyoruz.

Pek çok çocuk ve genç, özellikle dezavantajlı olanlar, yalnızca ihtar ve kınama ya da kötü not, dayatma ya da alıkoyma tehdidi yoluyla öğrenmeye motive olmaya alışkındır. Motivasyonları bu nedenle öncelikle dışsaldır – buna dışsal motivasyon denir. Öğretmenler genellikle öğrencilerde içsel motivasyon yaratmakta başarısız olurlar. Öğrencilerine hayatta belirli bir konuya neden ihtiyaç duyduklarını veya ihtiyaç duyacaklarını iletemezler veya uygulanması için acil olasılıklar gösteremezler. Ve kaçınılmaz bir teorik konunun öğretilmesi veya bunlarla meşgul olunması her zaman tüm öğrenciler için heyecan verici hale getirilemez.

Bu sorun en azından bazı öğrenciler için aslında tüm ortaokullarda var. Benim için bu öncelikle okulun yapısal bir sorunudur ve öğrencilerin ön koşulları veya öğretmenlerin nitelikleri ve yetenekleri sorunu değil.

Özellikle öğrencilerin yalnızca kendilerine gerçek bir kariyer olanağı sunmayan bir nitelikle ayrılabildikleri

okullarda, onları öğrenmeye motive etmek daha da zordur.

Bir okula müfredat dışı eğitim sağlayıcısı olarak gelirsek, öğrenciler genellikle kendi ilgileri ve motivasyonları ile çalışabilecekleri ve şimdi yapmaları gerektiği gerçeği karşısında şaşkına dönerler ve sonunda notlandırılmadan yaratıcı aktivitenin tadını çıkarırlar.

Bu aşırı yüklenme anlaşılabilir, çünkü öğrenciler genellikle birinci sınıftan beri aynı öğretim stiline alışmışlardır ve bu deneyimleri öylece bir kenara atamazlar.

Binanın kendisi ve ayrıca en azından bir ders dışı proje sırasında arka planda bulunan öğretmenler, bu yerleşik davranış kalıplarını tetikler. Bu nedenle, öğrenme yerinin okuldan ders dışı bir yere taşınmasına yardımcı olabilir.

Ancak bu her zaman o kadar kolay değildir, özellikle ders saatlerinde aktifse. En azından sınıfı kasten yeniden düzenlemek biraz rahatlama sağlayabilir. Örneğin, masalar farklı şekilde düzenlenebilir. Bir köşede çay, meyve ve diğer atıştırmalıklar olabilir. Veya yaratıcı aşamalarda müzik çalınabilir.

Bu arada, öğleden sonraları alternatif öğrenme yerleri kuruldu, örn. Öğrencilerle yaptığımız çalışmalar için ders dışı eğitim sağlayıcısı olarak da kullanabileceğimiz Halle kentindeki sözde “sosyal sıcak noktalar”da. Bunlara, örneğin çeşitli kuruluşlar tarafından işletilen gençlik merkezleri veya eski dükkanlar veya eğitim kuruluşları tarafından öğrenme alanlarına dönüştürülen boş daireler dahildir. Bu ilçelerde bir dükkan veya daire için kira ve yan giderler genellikle idare edilebilir düzeydedir ve yerel konut birliklerinden de destek vardır.

Öğretmenlerle işbirliği

Proje öğretim süresi içinde gerçekleşirse, sorumlu öğretmenlerle bir ön görüşmede proje etkinliklerinin bir sınıfa dahil edilip edilmeyeceği, pedagojik etkinlik sırasında ana sorumluluğun kimde olduğu ve öğretmenlerin proje sırasında hangi rolü üstlendiği her zaman önemlidir. Böyle bir ön konuşmada, öğretmenler belirli öğrencilerle ortaya çıkabilecek zorluklara da işaret edebilirler.

Bununla birlikte, öğretmenler için normal derslerde genellikle çok yüksek performans göstermeyen öğrencilerin aniden ders dışı projelerde hevesli ve yüksek düzeyde motive olduklarını deneyimlemesi nadir değildir. Bu aynı zamanda öğretmenler ve ders dışı pedagoglar arasında görüşmelerde çözülmesi gereken çatışmalara da yol açabilir. Öğretmenler ve biz ders dışı pedagoglar arasında her zaman işbirlikçi ve tamamlayıcı bir çalışma ilişkisi için çalışıyoruz.

Ön konuşma sırasında öğretmenler planlanan etkinlikler hakkında net bir izlenim edinmeli ve proje başlamadan önce bunları öğrencilere ayrıntılı olarak sunabilmelidir. Mümkünse, ders dışı pedagogların kendileri tarafından önceden bir proje sunumu da iyi bir fikirdir. Bu, öğrencilerin projeye katılma motivasyonunu da artırabilir.

Genel çerçevenin oluşturulması

Projelerimizin çoğunda, not verme ve önden öğretim yoktur (bu genellikle hala yaygındır, ancak bence kendi başına sorunlu değildir). Bunun yerine grup çalışmasına ve içsel motivasyona odaklanıyoruz.

Bununla birlikte, ders dışı projeler için belirli bir genel çerçeve oluşturmak ve buna bağlı kalmak önemlidir.

Her şeyden önce, projenin başında öğrenicilerle üzerinde anlaşmaya varılması ve yazılı hale getirilmesi gereken davranış kuralları vardır. Davranış kuralları üzerinde anlaşmaya varılırken, bunların öğretmenler açısından keyfi olmadığı, mevcut herkesin çıkarına olduğu ve karşılıklı saygıya dayalı olduğu açıkça belirtilmelidir.

Öğretmenlerin tutumu her zaman öğrencilere karşı iyi niyet ve takdir ile karakterize edilmelidir.

Kurallar üzerinde anlaşma sağlandıktan sonra bu kurallara uyulması elbette çok önemlidir; çünkü ancak öğretmen de kurallara uyulmasını talep ederse, öğrenciler ve öğretmenler arasında esnek bir güven ilişkisi gelişebilir.

Çeşitlilik sağlayın

Özellikle animasyon filmleri gibi çok fazla konsantrasyon gerektiren medyaları üretirken, düzenli aralar vermek ve yoğun çalışma aşamalarını hareket aşamalarıyla değiştirmek önemlidir. Okul bahçesinde, spor sahasında, hatta okulun fuayesinde veya spor salonunda gerçekleştirilebilecek hareket aşamaları için birçok farklı aktif oyun uygundur. Benzer şekilde, ders dışı ortamlarda genellikle daha büyük açık alanlar veya oyun alanları vardır.

Birkaç gün süren projeler için, yerleşik öğrenim yerini tamamen terk etmek ve çevredeki alana bir gezi yapmak da yardımcı olabilir. Örneğin, medya projeleri ile ilgili olarak, bir televizyon stüdyosunu ziyaret etmek iyi bir fikirdir. Bazen çocuklar ve gençler için özel rehberli turlar düzenlenmektedir. Ancak katılımcıların ilgi alanlarına göre buz pateni pisti, trambolin parkı, sinema ve daha birçok yeri ziyaret etmek de mümkün. Burası mümkün olduğunca demokratik bir şekilde önceden seçilmelidir.

Öğrenme ortamı izin veriyorsa, birlikte yemek pişirmek genellikle tüm katılımcılar arasında iyi bir bağ oluşturur. Yemek pişirmek mümkün değilse ve imkânlar mevcutsa, bir restoran veya snack bar ziyaret edilebilir veya yemek sipariş edilebilir ve ardından birlikte yenir.

Tüm etkinliklerde öğrenenleri dâhil etmek ve katılım anlamında karar alma süreçlerine aktif olarak katılmalarını sağlamak önemlidir.

Sunum ve değerlendirme

Nihai sunum, her projenin öne çıkan bir özelliği olmalı ve buna göre reklamı yapılmalıdır. Sunuma katılmak için diğer sınıflardan ebeveynler, kardeşler, sınıf arkadaşları ve öğretmenler almak mümkünse, katılımcılar ideal olarak performansları için daha fazla takdir göreceklerdir. Alkışlara ek olarak, bir sunumun izleyicileri geri bildirimlerini kağıt parçalarına yazmaya ve bir duvara yapıştırmaya veya bir ziyaretçi defterine yazmaya da teşvik edilebilir.

Katılımcılar arasında projeden memnuniyetleri ve yetkinliklerindeki artış hakkında bir değerlendirme yapılması iyi bir fikirdir. Bu, genel kurulda yapılabilir, örn. beş parmak yöntemini kullanarak.

[Fotoğraf El Beş Parmak Yöntemi]

Hala zaman varsa, öğrencilere bir anket de dağıtılabilir. Bu, bir yandan geribildirimlerin daha bireysel olarak kaydedilebilmesi avantajına sahipken, diğer yandan projeyi yürüten pedagogların olumlu geribildirimleri tekrar siyah beyaz okuyabilmeleri için her zaman iyi bir motivasyondur.

Sunuç

Dezavantajlı çocuklar ve gençlerle projelerin uygulanması, öğreniciler hakkında iyi bilgi sahibi olmayı ve çerçeve koşullarının aktif bir tasarımını gerektirir. Proje okullarda yer alıyorsa, planlanan etkinlikler ve hedefleri hakkında yanlış bir imaj yaratılmaması için her zaman öğretmenlerle bir ön görüşme yapılmalıdır.

Ders dışı bir projenin amacı her zaman içsel motivasyon yaratmak ve öğrenenleri katılım anlamında proje faaliyetlerini şekillendirmeye aktif olarak dahil etmek olmalıdır.

Ortaklaşa geliştirilen kurallar önemlidir ve öğrenciler ile öğretmenler arasında bir güven temeli oluşturur.

Son olarak şunu da eklemek isterim ki, dışarıdan oluşturulabilecek faktörlerin dışında, pedagogların psikolojik ve zihinsel durumu ve tutumu, öğrenenlerle olan ilişkide ve projenin başarısında her zaman önemli bir etkiye sahiptir. Pedagogların öğrenenlere ve aynı zamanda kendilerine karşı tutumu, tüm zorluklara rağmen her zaman iyi niyet ve takdir ile karakterize edilmelidir.